

מהסתדרות לעצמאות

דרורה אלון, רקדנית וכוריאוגרפית

מלאים, אבל אחר כך התרוקנו לגמרי והמפיקה הודיעה שלצערה הגדול זהו כוח עליון ואינה יכולה לארח את הלהקה...

ללהקה היו חוזים חתומים למקומות אחרים באירופה, בתאריכים יותר מאוחרים, והייתה התלבטות האם לחזור ארצה לזמן קצר, או מה?...

בלית ברירה, הוסכם עם "מועדון הים התיכון" שהלהקה תשהה במועדוניה - בכל מועדון למשך שבוע, תמורת הופעה אחת בכל אחד מארבעת המועדונים: בצ'פאלו ופלינרו שבאיטליה, באגאון וקורפו שביוון. עשינו חיים משוגעים.

המשך המסע באירופה זכה להצלחה רבה. בפרוץ נפרדתי, בצער ושמחה, מהלהקה לפני יציאתה לדרום אפריקה, כי נקראתי להכשיר מורים לתנועה בסמינר הקיבוצים.

יונתן ואני נשארנו בידידות ובהתכתבות במשך שנים. באהבה ליוויתי מרחוק את ההרכבים המשתנים של להקת כרמון, והוא שמח ותמך בשינויים המקצועיים שלי.

יהי זכרו ברוך.

בשנת 1957 התקיימו תחרויות ארציות לרוקדים ריקודי-עם, לקראת פסטיבל הנוער הדמוקרטי במוסקבה. לבחינות הגיעו כ-500-700 רוקדים, אך מאחורי הקלעים סופר שחמישה זוגות כבר נבחרו מהלהקה המרכזית של ההסתדרות שבהדרכתו של **יונתן כרמון** וללא בחינות... ושמחפשים רק עוד חמישה זוגות.

זו הייתה הפעם הראשונה ששמעתי את שמו של כרמון. זכיתי בבחינות ובנסיעה שהייתה חוויה.

כשעזבתי את הקיבוץ הצטרפתי ללהקה המרכזית בהדרכתו של יונתן, ובכנס המחולות בדליה 1958, תפקדתי ב'שני ראשים': האחד - כרוקדת בלהקתו והשני - כמדריכה וכוריאוגרפית של להקת ינון התימנית.

במשך זמן רב הובטח ליונתן על ידי הממונים בהסתדרות, שהלהקה בהדרכתו תצא לייצג את ישראל בחו"ל והדבר לא התבצע. יונתן החליט להיות עצמאי, והקים לראשונה את להקת כרמון!

רוב הרקדנים מהלהקה המרכזית הצטרפו ללהקה החדשה ונסעו לארה"ב. אני לא יצאתי עם ההרכב הראשוני, העדפתי ללמוד, אך נשארנו בקשר תמידי (כולל התכתבות).

כשסיימתי את לימודי, הצטרפתי ללהקתו של יונתן (לפי דעתי, בהרכבה השלישי (שנת 1961-1960)). התחלת המסע הייתה ביוון, בשבוע הראשון באתונה. העיתונות מלאה בשבחים, בתחילה האולמות היו

יונתן החליט להיות עצמאי, והקים לראשונה את להקת כרמון!

